

Gözyaşı

– Can İyisever · 10 Temmuz 2010

Sevgili dostlarım! Bir çoğumuz onu tanırız, ya da görürüz, yada kendimiz yaparız, buda nedir dersiniz cevap gözyaşı.. Kimine göre gözden akan bir sıvı, kimine göre duyguların yansıması, içinde olanların dışarıya atılmasıdır.

Gözyaşı gözde bulanık bezlerin salgılandığı bir sıvı olup, bazı etkilerle dışarıya akarlar..

Duyguların aktarılmasında bazen dokunaklı konuşmalarda, bazen içeriye hüznü kapladığında, bazen de acı hissedildiğinde gözyaşlarının aktığı görülmektedir. Bir nevi insanların iç dünyasının dışarıya aktarılmasıdır.

Derler ki gözyaşı akıtmayan doludur. Sanki yağmur yağmayan kara bulutlar gibi insanın içine kapalı bir duruma düşmesine sebep olur. Atalarımız derlerdi ağla açılırsın. Evet kolay gibidir ama en zor olan şeydir..

Gözyaşları kalplerin aynasıdır. Bazen anlamlı bir anlatış olur, acıyı hafifletir, insanı dinlendirir, bazen de gizli ve saklı kalanları anlatır.

Derler halk arasında erkekler ağlamaz, kadın gibi gözyaşı dökme derler. Erkekler ağlamaz sadece kadınlar ağlar gibi ibareler kullanılır. Aslında öyle değildir. Kadınlar daha fazla duygusal olduğundandır. Her duygusal insan azda olsa gözyaşı döker ve rahatlar. Kızıl derelilerin bir söz vardır. "Gözlerde gözyaşı yoksa gönül gök kuşağına sahip olamaz." Yani ruh dünya güzelliklerini yaşayamaz. Hayat içinde güzel olan duyguları içine sindiremez. Onları dışarıya aksettiremez.

Gözyaşı adeta ruhun tedavisidir. Gözyaşlarımız akıtır, rahatlar ve sağlıklı düşünürüz.

Kara bulutların kapladığı havanın fırtına ile beraber yağması ve ardından güneşin çıkması durumunda nasıl tabiatın parladığını gördüğümüz gibi, gözyaşı akınca da insan vücudu rahatlar ve berrak bir görünüş ve hal alır.

Haydin hep beraber ağlayalım demiyorum. Rol olarak ağlamak gözyaşı dökmek zordur. Onun için duygulardaki sevinç, hüznü ve duygulanma içerisinde bir damla da olsa gözyaşı akıtıp rahatlamak en güzelidir.

Derim ki; hiç gözyaşı akmasın. Ama ne zaman gözyaşının akacağı hiç belli olmaz. O anı önceden kestirmek mümkün değildir.

Hayat öyle ki yaşayıp gidiyoruz, bu hayatta çeşitli aşamalar görüyoruz, bazen üzülüyoruz, bazen ayrılıyoruz, bazen seviyoruz, bazen soğan doğruyoruz, bazen de sevinçten güleceğimiz yere ağlıyoruz. Yani gözyaşı akıtıyoruz.

İnsanız bazen akıtıyoruz gözyaşı,

Bu iç dünyasının dışarı haykırışı,

Her damlada bir şey anlatır gözyaşı,

Mevla'm sevinçlerde akıtsın gözyaşı...

Ne mutlu sevinçli olup da gözyaşı akıtanlara, üzüntüden akıtanları dışlamak değil bazen bizlerde hüznüleniriz. Demek istediğim o duyguyu yakalayabilmektir. O duyguyu yakalayanlardan oluruz

İnşallah.

Selam ve saygılarımla!!!!

Zekeriya BAŞGÜN

Caniyisever

<http://zekeriyacaniyisever.blogcu.com>